

Keď sa vrátia do školy

Čo si deti prinesú do školy po návrate z dištančného vzdelávania? To ukáže čas. Dopad obáv z neznámeho vírusu, sledovanie správ, sociálna izolácia, vnímanie napätia z rozhovorov rodičov, domáce vzdelávanie, hranie počítačových hier – to sú faktory, ktoré sa môžu dlhodobo uložiť do podvedomia detí a prejavovať sa v neadekvátnych reakciách na požiadavky bežného života, či zvýšiť neistotu v sociálnych kontaktoch.

Sú rodiny, ktoré sa v tomto období zomkli, trávili čas spoločne – rozhovormi, hrami, alebo prechádzkami v blízkej prírode.

No sú i rodiny, kde deti boli izolované u jedného z rodičov, alebo sa ocitli bez potrebnej podpory a starostlivosti, často i v patologickom prostredí, kde nechýbal krik, prísne tresty, bezútešnosť každodenného života.

Väčšina detí sa do školy teší. Na spolužiakov, učiteľov, ktorých osobný kontakt je tak prepotrebný vo výchove i vzdelávaní.

U detí, ktoré mali aj predtým poruchy sústredenia, sociálne fóbie, poruchy učenia, sa môže prejavíť návrat do bežného školského života úzkostnými poruchami, či depresívnym ladením.

Učitelia nie sú psychológovia, a nemôžu preberať za deti rodičovskú zodpovednosť. Ale môžu byť empatickí, vnímaví, môžu si všímať zmeny v správaní a reakciách dieťaťa. Netlačiť na výkony detí, nenaliehať na rýchle doberanie učiva. Treba nechať deťom čas na aklimatizáciu, vniesť do vyučovania pohodu, pomôcť im v dobraní niektorých častí učiva, ktoré im uniklo.

Pre deti bude po ich návrate do školy hlavné rozvíjanie sociálnych kontaktov, obnovenie režimu, dodržiavanie pravidiel a vyrovnávanie rozdielov v tom, čo zvládli, či nezvládli v domácom vyučovaní.

Najmä úzkostné deti potrebujú zažívať úspech, aby ich návrat do školy, triedy, kontakt so spolužiakmi, alebo učiteľmi, nebol spúšťačom stresovej reakcie.

Deti s poruchami pozornosti si budú potrebovať zvyknúť na prácu v rušnejšom prostredí a dodržiavanie pravidelného režimu. Taktiež perfekcionisticky ladeným deťom je dôležité dať najavo, že nie sú pod tlakom, že netreba hneď podávať veľké výkony.

Na učiteľov nie je potrebné vyvíjať tlak smerom k obsahovému naplneniu tematických plánov, skôr vnášať do vyučovacích hodín /i mimo nich/ zhovievavosť, porozumenie, všímavosť. Nech môžu svojich žiakov inšpirovať /in spirit – byť v duši/. Skúsme neohýbať dieťa okolo obsahu učiva, ale obsah učiva okolo dieťaťa.

Teraz bude treba venovať pozornosť tým najslabším, najzraniteľnejším. Nie, aby sme ich od všetkého chránili, ale, aby sme im dopriali získať vnútorný klud a pomohli im nájsť sebadôveru.

Rodičom, deťom i učiteľom môže pomôcť odborný tím v CPPP a P, ako si špeciálny pedagóg na škole.

Milí rodičia a učitelia,

naučme sa lepšie rozpoznávať v deťoch ich talenty, podporovať ich silné stránky, aby sa mohli rozvíjať s pocitom šťastia a naplnenosti. Buďme im pozitívnymi lídrami.

